

sin Krudtfort — da kan en forceret Fabrication af Krudtet i en enkelt Retning kun gaa ud over Fabricationen i andre Retninger, og man maa dog følge for, at man har de fornødne Kvantiteter til hver Slags Skyts. Det vilde jo være urimeligt at antage, at man ikke gjorde, alt Muligt for sit eget Krudtværk, der er ikke en eneste Grund, der kunde tale for det Modsatte. Men først og fremmest maa man iagttage Forsigtighed, navnlig overalt i de Punkter, hvor der handles om saa store Kapitaler, som disse nye store Kanoner have kostet. Jeg tror dermed omrent at have fremsat dels, hvad der var af Vigtighed med Hensyn til Vædringsforslagene, dels, hvad der var nødvendigt for at besvare de til mig rettede Spørgsmaal.

Sang: Da jeg forlangte Ordet var det væsentligt af Hensyn til de 2 Punkter: Skyttesagen og Officersforeningen, men for at undgaa at komme til at gjentage, hvad Andre have sagt her — jeg kan ikke lide det, naar Andre her i Thinget gjøre dette, og kan naturligvis mindre lide selv at gjøre mig skyldig derved, vil jeg fatte mig i meget stor Korched. Med Hensyn til Skyttesagen tror jeg, at der er Noget i det, som den ærede Ordfører fra først af fremsatte, i den Anse, han fremsatte, at der kunde være adskillige Ting at udsætte osv. Deri tror jeg, at den ærede Ordfører har Ret. Men jeg vil tillade mig at udtale: overfor den ærede Ordfører, at ved enhver Ting, der er i sin Begyndelse, i sin Borden, og skal frem, navnlig naar der er noget Liv deri, faaledes, at Folket virkelig er med derved, undgaaes det jo ikke, at den i en og anden Henseende kan komme lidt paa Afveie; men derfor kan Tingene lige godt være meget god i sig selv. Jeg tror nu, at Skyttesagen i sig selv er meget god, og derfor vil jeg nok lægge et lille Ord ind for den. Naar man har fundet, at den lille Betaling, som der har været Tale om at erlægge for Bøsserne, nemlig 4 Mark, var for meget, og naar navnlig det ærede Medlem for Randers Amts 4de Bøsserebs (Bonløffe) har talt om, at de Vedkommende jo kunde stille Garanti for Beløbet, hvorved dette jo vilde indkomme igjen, saa skal jeg bemærke, at det ærede Medlem vistnok har overset, at en saadan Garanti har Ministeriet allerede forlangt, men at desuagtet ere mange Bøsser-blemme borte. Det forekommer mig, at det Hele kunde undgaaes, naar man tog en lav Betaling, for Exempel 30 à 50 Ore ved Udleveringen af Bøsserne, og saa sagde: Komme I med Bøsserne igjen, faae I Pengene tilbage, men ellers ikke. Dermed vilde Historien ganske simpelt være ordnet. Nu kunde man jo indvende: Ja, men saa maa de jo afse Pengene? Jeg tror imidlertid, at man kan sige, at den Skytte, som ikke vil offere det Par Ore paa at faae en Bøsse, skal man ikke bryde sig om at faae til Medlem. Derved gjør man dem

altsaa selv interesserede i Sagen. Særligt kan der jo vistnok være noget Mere at gjøre for Skyttesagen, navnlig for det, som Ministeriet anser for sundt og godt i den. Dette tror jeg, at den høitærede Minister burde imødefomme noget mere. Jeg skal nu forlade dette Punkt for ikke at komme til at gjentage, hvad Andre allerede have sagt. — Med Hensyn til det andet Punkt, som jeg ønsker at omtale, nemlig Officersforeningen, skal jeg blot sige, at jeg vil støtte denne Sante. Jeg skal ikke udtale mig om Gavnligheden af denne Forening, saa meget mere, som vi jo sikk en fylbig Udtalelse i saa Henseende fra det ærede Medlem fra Selvinger (Thomsen), hvilken jeg fuldstændig kan slutte mig til. Jeg skal ikke komme ind paa de andre Punkter, da jeg, som sagt, ikke har noget Nytt at sige; men der er dog et lille Punkt, som jeg blot vil pege paa, idet jeg synes, at det ser noget ubehageligt ud for vore Soldater. Jeg sigter herved til Kirken i Kastellet. Naar en Mand, som ikke kjender videre til de Forhandlinger, som vi her føre med hinanden, kommer ind i Kastellet, saa forekommer det mig, at han maa sige det Indtryk, at Krigsministeriet og i det Hele taget de Militære ere meget ugudelige Mennesker, som ikke bryde sig det Allermindste om Kirken, blot de selv kunne sige Stads paa sig, idet de saa ikke bryde sig om, hvorledes alt det Alid set ud. Jeg tror nu ikke, at de Militære ere mere ugudelige end andre Samskuelasser, og derfor vilde jeg gjerne være med til at tage det Skin, som ligger paa dem, bort fra dem. Jeg agter saaledes at stemme for Forslaget om at give Bidrag til Kirken, for at den kan komme til at tage sig mere anseelig ud, og jeg vil anbefale andre ærede Medlemmer at gjøre det Samme.

Dinesen: Efter at have hørt den ærede Minister udtale sig om dette Spørgsmaal om Udlevering af Beværet, maa jeg tilføje, at jeg ikke har saa stor Betænkelse, om dette Forslag skulde blive vedtaget, som jeg havde i Forveien. Jeg vil ligeaaltid stemme derfor nu, som jeg har villet tidligere; jeg anser det for urigtigt at vedtage det; men naar den ærede Krigsminister vil gennemføre det saaledes, at han kræver Garanti af Bestyrrelserne for Skyttekrebene — der, hvor man naar udleveret Beværet — for, at de komme tilbage igjen, saa vinde mine Betænkelse. Det er fra Skytteforeningernes egen Side at Initiativet til Indførelsen af Beværet er udgaaet. Man søgte sig besvaret deraf, og Overbestyrelsen, som havde Ansvaret for de Beværet, den havde modtaget til Udbringning, fandt, at det var nødvendigt at indkalde Beværet, og Krigsministeriet, som ellers altid har fult sig velvilligt haade tidligere og senere til denne Sag, gjorde, hvad der stod i dets Magt for at rette det. Da der var fremkommet Ønsker fra forskjellige — ikke